

в творчому кроскультурному діалозі як в прийнятті рішень, так і в їх реалізації.

Список використаних джерел

1. Dixon, N.M. Perspectives on Dialogue / N.M.Dixon. – N-Y.: Center for Creative Leadership, 1996. – 93 p. – ISBN 978-1-882197-16-3.
2. Isaaks, W. Dialogue: the Art of Thinking Together / W. Isaaks. – Crown Business, 1999. – 448 p.
3. Pearce, W.B. Making Social Worlds: a Communication Perspective / W.B. Pearce. – Willy-Brackwel, 2008. – 172 p.
4. Жарких, В.Ю. Логика отношений в смысловой структуре слова в процессе коммуникации / В.Ю. Жарких // Наукові записки міжнародного гуманітарного університету. – 2008. – Вип.12, Ч.1. – С.15-21.
5. Gojko, Adzic. Bridging the Communication Gap / Adzic Gojko. – Lnd : Neuri Limited, 2009. – 284 p.

Стаття посвящена проблеме построения кросскультурного диалога и его значимости в гармонизации культурных различий в мультикультурном коммуникативном пространстве и создании консолидированного общества в Украине.

Ключевые слова: кросскультурный диалог, диалогическое мышление, диалоговое кросскультурное коммуникативное пространство.

The article deals with the problem of constructing a crosscultural dialogue and its significance in harmonising cultural differences in a multicultural communicative space and creating a consolidated society in Ukraine.

Keywords: crosscultural dialogue, dialogical thinking, dialogic crosscultural communicative space.

УДК 32.008

О.В. Гегечкори

РОЛЬ ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У КОНТЕКСТІ ПРОБЛЕМИ КОНСОЛІДАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

Автором проводиться наліз та визначається роль політичної культури у контексті проблеми консолідації українського суспільства.

***Ключові слова:** політична культура, консолідація суспільства, внутрішня українська двовекторність, духовна культура суспільства.*

Фрагментація і плюралізація суспільно-політичного життя актуалізує проблему консолідації суспільства, вибору оптимальної моделі державного будівництва з урахуванням стану і особливостей політичної культури України, взаємозв'язку етнічних і релігійних чинників у політикокультурному розвитку.

Поняття «українська нація» є не етнонімом, а політонімом, адже охоплює не тільки українців, а й представників всіх етносів, тобто всіх громадян, які мешкають на теренах України [1].

Будучи складником духовної культури суспільства, політична культура пов'язана з реалізацією і вираженням інтересів, тому виявляє себе в усіх сферах людської діяльності. Національна політична культура обумовлена соціокультурними, національно-історичними, релігійними, національно-психологічними традиціями, звичаями, стереотипами, міфами, настановами тощо [2]. Вона є складним системним утворенням і поєднує в собі особливості діяльності політичних інститутів, ідеологічні настанови, специфіку проявів національної ментальності, суспільно-політичну поведінку людей, їх політичну свідомість, сприйняття ними внутрішньої і зовнішньої політики, оцінку політичних систем і режимів, правлячих кіл і окремих політичних лідерів, знаходження людиною свого місця в політичному житті суспільства. Чітко визначену політико-культурну спрямованість має сукупність норм права, що встановлюються відповідними державними органами. Політична культура особи включає світоглядні компоненти (знання, уявлення, погляди, ідеї, стереотипи, ілюзії, упередження, міфологеми, що мають політичну спрямованість), істинні і хибні пізнавальні орієнтації, емоційне ставлення до суспільно-політичного життя (почуття прихильності, симпатії чи антипатії до політичних об'єктів, лідерів, діячів), нормативно-оціночні (ідеали, судження, думки стосовно політичної сфери життя, її морально-етичний бік) та практично-поведінкові елементи.

Вирішальний вплив на формування і розвиток української культури наклала тривала колоніальна залежність країни, входження окремих її частин до складу різних держав. Як наслідок, в країні на глибинному рівні відбувається зіткнення різних ідентичностей (внутрішнього відчуття приналежності до певної соціокультурної спільноти,

вкоріненості подібності до неї і відмінності від інших), обумовлених етнічними, мовними, історико-регіональними, політичними, ментальними відмінностями.

Особливістю політичної культури України є «феномен внутрішньої української двовекторності», адже цивілізаційно і культурно країна є і європейською і євразійською державою [3]. У концентрованому вигляді саме у регіональних позиціях збіглися економічні, соціальні, мовні, конфесійні та геополітичні проблеми. Історичне минуле та об'єктивні реалії сьогодення роблять практичне розв'язання етнічної й національно-державної проблематики для України як молодого держави нагальним і досить складним. Це наочно демонструє інтерпретація у контексті політико-ідеологічних протистоянь оцінки діяльності історичних постатей, ставлення до історичного минулого країни, виступи і політичні спекуляції навколо меморіалів і пам'ятників [4]. Принципово по-різному сприймається право населенням України з західною і східною ментальністю [5]. Багатовекторність ідентичностей в Україні підживлюється наявною виразною регіональною і політико-культурною специфікою найбільших церков країни, що поруч з поділом українського православ'я також є гальмом консолідації нації, реально загрожує стабільному розвитку суспільства. Можна без перебільшення стверджувати, що перебороти суспільну дезінтеграцію в сучасній Україні неможливо без подолання існуючої конфліктності ідентичностей в її політичній культурі, яка сьогодні набула характеру трагічних форм протистояння в суспільстві. На сьогоднішній день вирішення проблем консолідації українського соціуму неможливе без цілеспрямованих зусиль з узгодження та формування єдиного смислового і ціннісно-нормативного простору, без ефективної загальнонаціональної програми об'єднання зусиль держави, церков, бізнесу, громадянського суспільства з інтегрування культурної політики у соціально-політичні та соціально-економічні стратегії державного розвитку.

Список використаних джерел

1. Нельга О. Етнічний склад і етнічна структура суспільства: спроба уточнення понять [Текст] /О Нельга // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2009. - № 1. – С. 115 – 126.
2. Нагорна Л. П. Політична культура українського народу: історична

- ретроспектива і сучасні реалії [Текст] / Л Нагорна / Ін-т політичних і етнонаціональних досліджень НАН України. – К.: Стилос, 1998. – 278 с.
3. Семенченко Ф.Г. Політичні цінності українського суспільства: екзистенційний вакуум? [Текст] / Ф.Г. Семенченко // Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Сер. Філософія. Політологія. – 2014. – № 1 (115). – С. 74 – 78.
4. Сорока Ю. Ставлення до минулого [Текст] / Ю Сорока // Соціологія: теорія, методи, маркетинг. – 2009. – № 2. – С. 47 – 66.
5. Пристенский В.Н. Западная ментальность и проблема инокультурного восприятия права [Текст] / В.Н. Пристенский // Социально-гуманитарные знания. 2009. – № 1. – С. 141 – 152.
6. Бродецкий О. «.. Невже тобі лиш не судилось діло». Про ментально-історичні передумови розбрату у православ'ї України [Текст] / О. Бродецкий // Людина і світ. – 2004. – № 3. – С. 11–14
7. Грабовська І. Релігійна ідентичність українських громадян та соціокультурні трансформації // Українознавство. – 2011. – № 15. – С. 38–39.

Автором проводиться аналіз і визначається роль політичної культури в контексті проблеми консолідації українського суспільства.

Ключевые слова: *політична культура, консолідація суспільства, внутрішня українська двовекторність, духовна культура суспільства.*

The author conducted institutionalism and defines the role of political culture in the context of consolidation of Ukrainian society.

Keywords: *Political culture, society consolidation, internal dvovektornist Ukrainian spiritual culture of society.*

УДК 502.317

І.М. Чістякова

ЕКОЛОГІЧНА ЕТИКА В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Автором детально розглядається поняття «екологічна етика» в контексті розвитку інформаційного суспільства та подолання глобальної екологічної кризи людства в цілому.

Ключові слова: *екологічна етика, інформаційне суспільство, глобальна екологічна криза.*